γῶ ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ φοβήθηκα. "Αν δὲν τὸν πετύχαιναν ἡ σφαῖρες μου, ἤμουν χαμένη. "Εβγαλα ὡστόσο τὸ πιστόλι μου καὶ φώναξα:

—Μὴ κινηθῆς, γιατὶ θὰ σὲ σκοτώσω σὰν σκυλλί.

Μὰ ἐκεῖνος ἦταν τόσο ἐξαγριωμένος, ὥστε δὲν ἄκουγε. Ρίχτηκε οὐρλιάζοντας ἐπάνω μου, πῆρε τὸ πιστόλι ἀπ' τὰ χέρια μου κι' ἄρχισε νὰ μὲ φιλάη στὸ πρόσωπο, στὰ χέρια καὶ νὰ μὲ σφίγγη μὲ τόση δύναμι ἐπάνω του, ὥστε πήγαινα νὰ σκάσω. Καὶ ἴσως νὰ μὲ σκότωνε ἀπὸ τὴν τρέλλα του, ἂν δὲν συγκέντρωνα τὶς δυνάμεις μου καὶ δὲν τὸν ἄρπαζα ἀπὸ τὸ λαιμό. "Ενοιωθα τὰ χέρια μου νὰ χώνωνται στὸ κρέας του καὶ τὰ νύχια μου νὰ τὸν ξεσχίζουν. Ὁ παράξενος ἄνθρωπος ἀναγκάσθηκε τότε νὰ μ' ἀφήση μ' ἕνα οὐρλιασμα πόνου. "Επειτα τραβήχτηκε σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς κάμαρας κι' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό του μέσ' στὰ χέρια του. Κατόπιν ἄρχισε νὰ κλαίη νευρικά.

—Εἶμαι ἕνας χαμένος! μουρμούριζε κάθε τόσο. Εἶμαι ἕνας παληάνθρωπος!...

Κατάλαβα ὅτι εἶχε κυριευθῆ ἀπὸ μιὰ νευρικὴ κρίσι. "Εβλεπα τὸ σῶμα του νὰ τρέμη καὶ τὰ δόντια του νὰ χτυποῦν. Καὶ ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περίμενα, ξέσπασε σ' ἕνα χείμαρρο γερμανικῶν λέξεων. Μιλοῦσε γιὰ μιὰ ἐπίθεσι τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, γιὰ τὸ Βερολῖνο, γιὰ τὸ σπίτι του καὶ κάθε τόσο ἐπανελάμβανε τ' ὄνομα τοῦ ταγματάρχη Λαμέρ. "Επειτα ἄρχισε νὰ γελάη ἀπαίσια. Εἶχε τρελλαθῆ! Τώρα τὸν ἔβλεπα νὰ περπατάη πάνω-κάτω στὸ δωμάτιο καὶ κάθε τόσο νὰ μὲ κυττάη μὲ κόκκινα μάτια παράφρονος καὶ νὰ γελάη. Ἐγὼ ἔτρεμα ἀπὸ τὸ φόβο μου. Εἶχα κατορθώσει ὡστόσο νὰ πάρω πάλι τὸ περίστροφό μου καὶ σκεφτόμουν ὅτι ἂν μοῦ ἐπετίθετο ἄλλη μιὰ φορὰ θὰ τὸν σκότωνα γιὰ νὰ γλυτώσω τὴ ζωή μου. Δὲν ξέρω πόση ὥρα ἔμεινα κλεισμένη σ' αὐτὰ τὰ ἐρεπια. Εἶχα χάσει τὴ συναίσθησι τοῦ χρόνου. Κι' ἀπότομα αἰσθάνθηκα τὸ ἔδαφος νὰ τρέμη κι' ἄκουσα τὸν χαρακτηριστικὸ κρότο τῶν ὀβίδων ποὺ ἔσκαγαν. Τὸ γερμανικὸ πυροβολικό, εἰδοποιημένο ἀπὸ κάποιον κατάσκοπο γιὰ τὴν ἀκριβῆ θέσι μας, θέριζε τώρα τὸ συμμαχικὸ στρατό. Ὁ τρελλός, ἀνήσυχος ἀπὸ αὐτὸ τὸ θόρυβο, εἶχε πέσει καταγῆς καὶ σπάραζε. Γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο, τὸν σημάδεψα καὶ πυροβόλησα. Ἡ σφαῖρες μου τὸν βρῆκαν στὸ κεφάλι καὶ τοῦ σκόρπισαν τὰ μυαλά. "Εμεινε ἀκίνητος σὰν κεραυνόπληκτος. Εἶχα τὸ κουράγιο νὰ τὸν πλησιάσω, νὰ ψάξω τὶς τσέπες του, νὰ πάρω τὸ κλειδὶ καὶ ν' ἀνοίξω τὴν πόρτα. "Οταν πῆνα στὸν καταυλισμό μας, εἶχε νυχτώσει πειά. Τ' αὐτοκίνητα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ φέρναν στὰ νοσοκομεῖα τὰ θύματα αὐτοῦ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν Γερμανῶν. "Ηταν πολλὲς ἑκατοντάδες συμμάχων. Τὸ ἴδιο βράδυ ἔφτασε κι' ὁ ταγματάρχης Λαμέρ. "Οταν τοῦ διηγήθηκα τὴν περιπέτειά μου, ἀνησύχησε. "Επειτα μὲ παρακάλεσε νὰ τὸν ὁδηγήσω κοντὰ στὸ πτῶμα τοῦ τρελλοῦ. "Εμεινε πολὺ ὥρα σκεφτικός, κυττάζοντας τὸ πρόσωπο τοῦ νεκροῦ καὶ προσπαθῶντας νὰ θυμηθῆ ποῦ εἶχε δῆ αὐτὴ τὴ φυσιογνωμία. Καὶ ξαφνικά, κτύπησε τὸ μέτωπό του.

—Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, μοῦ εἶπε κατόπι, εἶνε ἡ αἰτία τῆς σημερινῆς καταστροφῆς μας. Εἶνε ὁ Γερμανὸς κατάσκοπος "Εριχ Σέϊνγκερ. Τὸν εἶχα συναντήσει πέρυσι στὸ Βερολῖνο. Φαίνεται ὅτι εἶχε κατορθώσει νὰ φθάση ὡς τὸν καταυλισμό μας καὶ νὰ εἰδοποιήση τοὺς πατριῶτες του. Μὰ δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξη στὶς κακουχίες καὶ τρελλάθηκε. Καλὰ κάνατε ποὺ μᾶς ἀπαλλάξατε ἀπὸ τὴν παρουσία του.

"Επειτα μοῦ ἔδωσε διάφορες πληροφορίες γιὰ τὴ νέα ἐπικίνδυνη ἀποστολή μου στὸ Βέλγιο καὶ πῆγε νὰ συναντήση τὸ διοικητὴ τῆς μεραρχίας γιὰ νὰ κάνουν μιὰ προσεχτικὴ ἔρευνα, μήπως ὑπάρχουν στὸν καταυλισμό μας κι' ἄλλοι κατάσκοποι. Μὰ τί τὰ θέλετε, αὐτὴ ἡ περιπέτειά μου μὲ τὸν "Εριχ Σέϊνγκερ ἦταν τόσο τρομαχτική, ὥστε ἀκόμη παραμένει ἀξέχαστη στὴ μνήμη μου, μ' ὅλες τὶς ἀνατριχιαστικὲς λεπτομέρειές της.

ΦΡΑΝΣΙΝΑ ΜΟΡΙΣΕΤΙ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΣΑΝ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ὁ δοὺξ ντ' Ἐστραί, θέλοντας νὰ χαρακτηρίση κάποτε ἕναν ἀξιωματικό, ὁ ὁποῖος δὲν φημιζόταν καὶ τόσο γιὰ τὴν ἀνδρεία του, εἶπε σ' ἕνα κύκλο εὐπατριδῶν:

—Αὐτὸς ὁ ὑποκόμης Β..., εἶνε γενναῖος σὰν φιλάργυρος!...

Κι' ἐπειδὴ ὅλοι τὸν κύτταξαν, μὴ βγάζοντας νόημα ἀπ' τὸν ἀλλόκοτο χαρακτηρισμό του, ὁ δοὺξ ἐξήγησε μὲ σαρκασμό:

—"Οπως ὁ φιλάργυρος φειδωλεύεται τὴ χρῆσι τῶν χρημάτων του. Ἔτσι κι' ὁ ὑποκόμης φειδωλεύεται τὴ χρῆσι τοῦ σπαθιοῦ του!...

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τὸ ἀποτελεσματικώτερο μέσον πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν κορῶν καὶ τῶν ψύλλων, εἶνε τὸ πλύσιμο τῶν ξυλίνων καὶ σιδερένιων ἀντικειμένων τοῦ σπιτιοῦ μὲ ἀραιὰ διάλυσι ἄχνης ὑδραργύρου.

* * *

Πολλὲς φορὲς τὰ μυρμήγκια πληθαίνουν τόσο πολὺ μέσα στὸ σπίτι, καὶ ἰδίως μέσα στὶς κουζίνες, ὥστε καταντοῦν ἐνοχλητικώτατα. Λοιπόν, τὸ μοναδικὸ ἀποτελεσματικὸ μέσον ἐξοντώσεως τῶν μυρμηγκῶν εἶνε ὁ διθειάνθραξ, τὸν ὁποῖον χύνουμε μέσα στὶς μυρμηγκοφωλιές.

* * *

Μόλις ἀντιληφθῆτε ὅτι τὸ βούτυρό σας ἀρχίζει νὰ ταγγίζη, πρέπει νὰ τὸ πλύνετε μὲ νερὸ ἀσβεστοῦχο.

* * *

Ἕνα ἀπὸ τὰ προχειρότερα ἀντισηπτικὰ φάρμακα εἶνε καὶ τὸ ἀλάτι. Καλὸ λοιπὸν εἶνε νὰ πλένουμε κάθε πρωῒ τὸ στόμα μας μὲ μιὰ πολύ διάλυσι ἀλατιοῦ, γιατὶ τὸ ἀλάτι ὄχι μόνο ἐξουδετερώνει τὶς κακὲς συνέπειες τῶν ὑπολειμμάτων τῶν τροφῶν ποὺ παραμένουν μέσα στὸ στόμα μας, ἀλλὰ καὶ τονώνει τὰ οὖλα.

* * *

Εἰσπνέετε ὅσο μπορεῖτε πιὸ βαθιά. Ἡ βαθειὰ εἰσπνοὴ τροφοδοτεῖ τοὺς πνεύμονας μὲ ἄφθονο ὀξυγόνο, τὸ ὁποῖο σκοτώνει ὅλα σχεδὸν τὰ νοσοφόνα μικρόβια.

"Οποιος δὲν θυμώνει, δὲν παραφέρεται, δὲν γκρινιάζει καὶ δὲν στενοχωριέται, βλέπει ἀργὰ ρυτίδες στὸ πρόσωπό του.

* * *

Τὸ λεμόνι εἶνε ὠφελιμώτατο στὸν ὀργανισμό μας, προπάντων ὅταν πίνουμε τὸ χυμό του μαζὶ μὲ ἴση ποσότητα νεροῦ κάθε βράδυ, πρὶν κοιμηθοῦμε, καὶ κάθε πρωΐ, μόλις σηκωθοῦμε ἀπὸ τὸ κρεββάτι μας.

* * *

Προσταθῆτε νὰ μὴν παρατρῶτε, νὰ μὴν παραφορτώνετε τὸ στομάχι σας, προπάντων μὲ λίπη καὶ κρέατα. Ἐπίσης κακὸ κάνει καὶ τὸ νὰ τρῶτε ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἔντονη συγκίνηση, καὶ μάλιστα θλιβερή.

* * *

Ἂν τύχει καὶ σᾶς κεντρίσει σφῆκα, πρέπει νὰ βγάλετε μὲ προσοχὴ τὸ κεντρὶ καὶ κατόπιν νὰ βάλετε πάνω στὸ κεντρισμένο μέρος μιὰ φέτα ὁμοῦ κρεμμυδιοῦ. Τὸ κρεμμύδι κατευνάζει σχεδὸν κάθε ἐρεθισμὸ καὶ φλόγωσι.

* * *

Ἂν ἀναπατήσουμε μέσα σ' ἕνα μπουκάλι 12 δράμια κολώνιας, 6 δράμια νεροῦ κρύου καὶ 3 δράμια ἀγουροβάλαδου, ἔχουμε ἕνα ἐξοχο φάρμακο γιὰ τὴν θεραπεία τῶν δημάτων τῶν ἐντόμων. Ἂν βάλουμε ἕνα πανὶ βρεγμένο σ' αὐτὸ τὸ μῖγμα πάνω στὸ κεντρισμένο μέρος, θὰ αἰσθανθοῦμε σὲ λίγη ὥρα μεγάλη ἀνακούφισι.

* * *

Ἡ ὑπερβολικὴ διανοητικὴ ἐργασία, ἡ θλίψις, ἡ στενοχώρια, ὁ θυμός, ἡ ἀγρύπνια καὶ ὁ δυνατὸς καὶ ἀκόρεστος ἔρωτας, εἶνε ἐχθροὶ τῆς κόμης, προκαλοῦν τὴν τριχόπτωσι, μᾶς κάνουν φαλακρούς. Προσοχή, λοιπόν! Ἀποφεύγετε τὶς μεγάλες συγκινήσεις...

* * *

Ἡ γυναῖκα, κατὰ τὴν περίοδο τοῦ θηλάσματος, ἂν τύχει καὶ τρομάξει ἄξαφνα ἢ συγκινηθῆ πολύ, ὀφείλει νὰ μὴ θηλάση τὸ παιδί της, πρὶν τουλάχ. στὸν περάσουν δυὸ ὧρες ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ φοβήθηκε ἢ συγκινήθηκε, γιατὶ ἀλλοιῶς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πάθη τὸ μωρὸ δηλητηρίασι...

* * *

Ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα ἀντίδοτα ἐναντίον κάθε δηλητηριάσεως, εἶνε καὶ ἡ σκόνη τῶν ξυλανθράκων. Ἂν τύχει καὶ πάθει κανεὶς δηλητηρίασι ἀπὸ βλαμμένες τροφές, ἀπὸ μανιτάρια, ἀπὸ μορφίνη, ἀτροπίνη, κοκαΐνη, λάβδανο, φώσφορο, ἀπὸ ἄλατα ὑδραργύρου, χαλκοῦ, μολύβδου ἢ καὶ ἀπὸ ὅ,τι ἄλλο ἀκόμη, δὲν πρέπει καθόλου νὰ τὰ χάσουμε, ἀλλὰ νὰ κατανίσουμε ἀμέσως λίγα κάρβουνα, νὰ ἀναλύσουμε τὴν καρβουνόσκονη μέσα σ' ἕνα ποτῆρι νερὸ καὶ νὰ τὴν δώσουμε στὸν ἄρρωστο νὰ τὴν πῆ. Ἔτσι προλαμβάνονται κι' ἡ τρομερώτερες ἀκόμη συνέπειες δηλητηριάσεως. Πάντως ἡ πρόσκλησις γιατροῦ ἐπιβάλλεται σὲ κάθε περίπτωσι δηλητηριάσεως. Ἡ καρβουνόσκονη εἶνε ἐπίσης καὶ περίφημο ἀντισηπτικό. Οἱ Ἰάπωνες στρατιῶτες, κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸ πόλεμο, στὰ 1905, βάζανε πάνω στὰ τραύματά τους καρβουνόσκονη, καὶ ἔτσι γλύτωναν ἀπὸ τὴν γάγγραινα.

* * *

Μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες αἰτίες τῆς ἀϋπνίας εἶνε καὶ ἡ δυσπεψία. Γι' αὐτό, ὅπως ὑποφέρει ἀπὸ ἀγρύπνιες, ὀφείλει νὰ μὴν πλαγιάζη ποτὲ πρὶν περάσουν δυὸ ὧρες μετὰ τὸ φαγητό καὶ νὰ τρώη τὸ βράδυ λίγο καὶ μάλιστα τροφὲς εὔπεπτες.